Még világosabban látom feladataimat a békeharcban

Levél az „Istenek tanácsa" című filmről

Érdeklődéssel néztem végig az „Istenek tanácsa" című filmet. Különösképpen megragadta figyelmemet azért, mert a film témája nagyon időszerű. Éppen ezért szükségesnek tartom, hogy felhívjam dolgozó társaim figyelmét erre a filmre.

A film bemutatja a német nagytőkések és imperialista szövetségeseik együttműködését, aljas mesterkedéseit a haladó emberiség ellen. Bemutatja a film, hogyan segítik hatalomra Hitlert a német nagytőkések, hogyan készítik elő a második világháborút. Még inkább meggyőződhetünk arról, a kapitalisták csak azért akarják a háborút, hogy méginkább növeljék jövedelmüket. Céljaik elérésében nem kímélik az embermilliók életét. Felhasználják a háború érdekében a tudományt is, amelynek az lenne a feladata, hogy az emberiség boldogabb életét segítse elő. Amíg ezrek és ezrek hullanak el a harctereken, a bombázások alatt és koncentrációs táborokban, addig a kapitalisták milliókat vágnak zsebre.

A film második részében láthatjuk, hogy Nyugat-Németországban ismét ugyanazok a tőkések veszik át az ipar irányítását, ugyanolyan céllal gyártják a robbanóanyagokat és fegyvereket. A gyárban robbanás történik, amely sok emberáldozatot követel. A dolgozók azonban már tanultak Hitlerék uralmán s most hatalmas tüntetést rendeznek az amerikai imperialisták, a tőkések, a háborús uszítók ellen. Felemelik tiltakozó szavukat a háború ellen. A nép számonkéri a háborús gyújtogatók tetteit.

A filmből igen sokat tanultam. Megtanultam, hogy a béketábor erőinek összefogása keresztülhúzza az imperialisták számításait. A film irányt mutatott számomra, mert most már még világosabban látom feladataimat a békeharcban.

Kerekes Jolán,
a Szegedi Kender dolgozója.

Az ápolónői pálya — hivatás

A Vöröskereszt szervezésében 3 hónapos ápolónőképző iskolákon képeznek a munkás- és parasztszármazású nők soraiból üzemi gondozónőket. Az alábbi levelet Szanj Lidia önkéntes ápolónő juttatta el szerkesztőségünkbe:

„1950 december 22-én végeztem el Szegeden az önkéntes ápolónőképző iskolát, amely 3 hónapig tartott. Nagyon jó volt az ellátás és kitűnő volt a hallgatók lakása is. Népi demokráciánk gondoskodik arról, hogy zavartalanul tanulhassanak a munkás- és dolgozó paraszt-származású nők. Én azelőtt, mint mezei munkás dolgoztam és most az iskola sikeres elvégzése után a budapesti Rákosi Mátyás nehézipari műveknél kaptam állást. Pedig, amikor az iskolára jelentkeztem, akkor a Vöröskereszt nem is ígérte, hogy utána állásba helyez. De nemcsak én kerültem ilyen jó beosztásba, hanem tanfolyamunk minden sikeresen végzett hallgatója is. Ezt köszönöm népi demokratikus államunknak.

Szanj Lidia, Szentes."

Így még a betegséget sem érzi annyira

— Halló! Itt Nagy István beszél. És ahogy mosolyog, kivillannak apró fogai és kis gödröcskék szöknek az arcára. Egyik kezében a hófehér telefonkagylót tartja, másik kezével az előtte álló kis faasztalon babrál.

A másik. Nagy Pistánál nem nagyobb kisfiú, felpipiskedik az ablakhoz, szélesre húzott szájjal benevet barátjához.

Csodálkozva húzza fel egy pillanatra szemöldökét. Milyen szép fehér ágyak! — Az iskolában majd elmondom a többieknek, hogy milyen szép is lett az új gyermekklinika — gondolja. Aztán gyorsan beleszól a kagylóba:

— Itt meg Kovács Gyuri, idefigyelj, elhoztam neked a mult heti leckét, majd bemondom. — Azzal egy füzetlapot kotorász elő a zsebéből és olvasni kezdi: „A magyar könyv nagyedik oldalán . . ."

És azért, hogy nem lehet a szobába bemenni, Pista mégis megtudja a leckét. Hamar feljegyzi az egyheti anyagot s marad még, másról is beszélgethetnek.

A folyosó végéről idehallatszik a csecsemők sírása és az ápolónővér kedves, csendreintő hangja. Egyre gyorsabban telik a papirlap a számokkal, igen sok lecke van egy hét alatt is.

— No, most már azt mondd el, milyen dolgod van itt — mondja Gyuri. — Közben már maga is lelkesen beszéli:

— Tudod, most van először telefon a kezemben. Először alig mertem hozzányúlni. Milyen jó is neked — teszi hozzá szomorúan.

— Az nem jó, hogy beteg vagyok, mert így nem tanulhatok rendesen és szaladgálni, meg játszani sem lehet — hallatszik a kis szobában. — De az jó, hogy gondoskodnak rólunk. Tudod, halványkék szobában operáltak. Olyan szép volt a szoba és olyan nyugodt voltam. Aztán az is jó, hogy minden reggel lehet finom meleg vízben fürdeni.

— Hát itt is meleg van, kint a folyosón — tolja fel sapkáját izzadt homlokáról Gyuri. — Aztán mondjad, még mi van itt érdekes?

— Érdekes nincs itt semmi. De az a nagyszerű rend és tisztaság — ugyan azt magad is láthatod.

— És adnak eleget enni?

— No ná, hogy adnak! Sokat is és a komolyabb betegektől még azt is megkérdezik, mit adjanak ebédre. És liften hozzák fel az ebédet, meg olyan nagy gáztűzhelyen főzik, mint egy nagy úgy.

— Láttad te azt?

— Nem én, de amikor nem akartam enni, akkor azt mondta a nővérke, hogy egyek, mert az étel jó, hiszen azon a szép, nagy kályhán főzték. A tea meg azért finom, mert gőzzel főzik.

Pista kényelmesen hátradől az ágyon és úgy beszélget barátjával. Olyan jó így, még a betegséget sem érzi annyira.

Gyuri elfáradt már a pipiskedésben és abbahagyta. Csak akkor tekintett újra kíváncsian, amikor a szobából zene hallatszott ki.

— Mi az? te? — szólt közbe kíváncsian.

— Itt, mellettem cimbalmozik az egyik kisfiú. Tudod, van ám játékunk is és így gyorsabban telik az idő. Meg látod, ott a folyosó mellett van egy nagy terasz és azok, akiknek már szabad járni, kimennek oda jobb időben napozni. Azok mondják, hogy az udvarban nagy fákat és bokrokat ültetnek, meg virágágyakat csinálnak tavaszra.

— Te — még azt mond meg, nagyon fájt az operálás?

— Nem éreztem semmit. Először röntgenen vizsgáltak meg, azután meg másik, valami érdekes készüléken. Meg, tudod, itt a nővérkék gondoskodnak rólunk. Ők is versenyben vannak. Látod az asztalon azt a vörös zászlót? Ezt nyerték most ők a versenyben.

És a nővérke arról is gondoskodik, hogy ne zavarják sokáig a gyerekeket. Figyelmezteti Gyurit, hogy siessen abbahagyni a beszélgetést.

— Majd a jövő héten újra bejövök a tanyáról, addig siess, gyógyulj meg — mondja búcsúzóul.

Amint leteszi a kagylót, szeretné hangosan is elmondani azt, amit gondol, amit meglátott itt a rövid idő alatt is: „Mennyire vigyáznak rájuk!"

Az iskolában és az életben majd ő is még inkább meggyőződik arról, amit itt is látott: igen sokan és féltő gonddal vigyáznak rájuk, a dolgozók gyermekeire. (n. m.)

Állandó fejlődéstörténeti kiállítást rendeznek a szegedi múzeumban

A szegedi múzeumot a dolgozók fokozott érdeklődéssel látogatják. Az 1950-es évben 29.366-an írták be nevüket a múzeum látogatási naplójába. Az érdeklődők túlnyomó részét az egyetemi hallgatók és középiskolai diákok teszik ki, de növekvő érdeklődéssel keresik fel az üzemi munkások és a dolgozó parasztok is. Decemberben, a mintegy 2000 látogató közül 280 üzemi munkás és 136 dolgozó paraszt volt.

A látogatók egyrésze vidékiekből kerül ki. Sokan jönnek be Orosházáról, Hódmezővásárhelyről, Békéscsabáról, Makóról, a környékbeli tanyaközpontokból és községekből.

A múzeum anyagát — a dolgozók kívánságának megfelelően — korszerűen átrendezik és február elején megnyílik a fejlődéstörténeti kiállítás. A kiállítás három nagy teremben tárgyi dokumentumokkal szemléltetően mutatja majd be a fejlődés történetét: az élet kialakulását a földön, a nap és bolygórendszer egymáshoz való viszonyát, a termelőeszközök fejlődését és az emberré válás folyamatát.

Megtekintettük a „Békekiállítást"

A Délmagyarország Nyomda dolgozói csoportosan tekintették meg tegnap délután a „békekiállítást". Az MSzT-székházba alig lehetett bejutni a sok érdeklődőtől. Egymást követik a látogatók, akik aláírásukkal is kinyilvánítják békeakaratukat.

Amikor a terembe léptünk, a rajzokból, fényképekből és írásokból is láttuk, hogy a világ összes dolgozói békét akarnak és harcolnak is a békéért. A dolgozóknak nagyon tetszettek a kis úttörők rajzai és festményei, amelyek mind-mind bizonyítják, hogy ők a tanulással harcolnak a békéért.

A kiállítás megtekintése után még szilárdabban állunk ki a béketábor győzelméért vívott harcban: a termelés emelésében, az anyagtakarékosságban és a normák túlteljesítésében.

Tóth X. József

Hévízen kaptak üdülőt a Magyar Kender dolgozói

Az ötéves terv első évében igen eredményes és jó munkát végeztek a Magyar Kender dolgozói. Az üzemben kiváló szakmunkások eddig még nem látott eredményeket értek el és a termelés emelésével, újítással, selejt- és energiacsökkentéssel, anyagtakarékossággal harcoltak a terv túlteljesítéséért, népgazdaságunk erősítéséért.

A jó munka jutalmául népi demokráciánk Hévizen, az ország egyik legszebb üdülőhelyén ajándékozott a Magyar Kender dolgozóinak hatalmas parkkal körülvett üdülőt. Nyári pihenőidejüket itt töltik majd az üzem dolgozói, hogy még többszörös erővel fogjanak azután a termelő munkához.

Rendőri hírek

Balogh Lajos mórahalmi kulák traktorra szerelt darálón őrölt paprikát, hogy azt zugforgalomban értékesítse. A tettenérés alkalmával talált készletet elkobozták, a traktortulajdonos kulák ellen pedig megindult az eljárás, amely arra is kiterjed, hogy milyen mértékben volt ártalmas az egészségre a szennyes helyen, feketén őrölt paprika.

Takács Imre mórahalmi kulák ellen eljárás indult, mert engedély nélkül szállított kukoricát.

Szabó Géza tompai lakos ellen ugyancsak tiltott terményszállítás miatt indult meg az eljárás.

Bosnyák Ferenc szőregi kulákot őrizetbe vették, mert a padlásán nagyobbmennyiségű vegyes szemestakarmányt és olajosmagvat találtak, romlott, bedohosodott állapotban.

Gombos Pál, 55 holdas hirhedt szatymazi kulák, akinek 24.000 forint adótartozása van, eddig úgy játszotta ki a behajtást, hogy összes értékes ingóságait a padlás egyik végében elfalazta. Burgonya- és kukoricafeleslegét pedig fondorlatos módon elrejtette. A rendőrség őrizetbe vette és átadta az államügyészségnek.

A tájszínház meglátogatja a megye községeit is

A Szegedi Nemzeti Színház a szocialista kultúra terjesztéséért, „A színház szószék a béke megvédésében" jelszóval, Vásárhelyen is megismerteti a széles dolgozó tömegekkel a szovjet művészetet. A színház kedvezményes bérletjegyrendszert készített. A bérletek 5 hónap időtartamra és 10 előadásra szólnak. A bérletet havonta kell fizetni. Az első szervezés eredménye azt mutatja, hogy a dolgozók örömmel fogadják a színházat. A vásárhelyi Magasépítési Vállalatnál nagyon sok dolgozó vásárolt bérletet. Szép eredményt ért el a Kórház is, ahol csaknem minden dolgozó vásárolt bérletet. Ezzel szemben a Kötöttárúgyában nem tudatosították kellően a színházkultúrának szocializmust építő jelentőségét.

Nézzük meg, mit is nyujt a vásárhelyi dolgozók részére a tájszínház? Az első előadásban a „Szabad szél" című operett kerül színre január 9-én a Vörös Csillagban, majd kéthetenként kerülnek színre a következő darabok: „Traviata", „Dohányon vett kapitány", „Amerika hangja", „Tamás bátya kunyhója", „Üzenet az élőknek", „Aranycsillag", „Házasság hozománnyal", „Pillangó kisasszony".

A tájszínház meglátogatja a megye más városait és községeit is. Január 5-én Kiszomboron a „Kertész kutyája", 7-én Szentesen a „Szabad szél", 11-én Oszentivánon a „Kertész kutyája", 13-án Sándorfalván a „Filmcsillag", 14-én Makón a „Szabad szél" (2. bérletjeggyel), 16-án Kübekházán a „Kertész kutyája", 18-án Csanádpalotán a „Bécsi diákok" és 19-én Makón a „Traviata" (3. bérletjeggyel) kerül bemutatásra.

A battonyai román kultúrcsoport vendégszereplése Apátfalván

A battonyai román kultúrcsoport január 5-én este 6 órakor Apátfalván a Hősök-házában nagyszabású kultúrműsort mutat be. A helybeli román ifjúság, a magyar és szerb ifjúsággal együtt nagy szeretettel készíti elő a kultúrest sikerét. A kultúrautó — amely a battonyai román kultúrcsoportot hozza — délután 4 órakor érkezik a községbe, majd az esti kultúrműsor után másnap utazik vissza. Egész Apátfalva dolgozói lelkesen várják a kultúrcsoport tagjait. Ez a vendégszereplés ismét alátámassza azt, hogy hazánkban élő nemzetiségek soha nem tapasztalt egyenlőségben fejthetik ki népi művészetüket.

Mágori József,
Apátfalva

Ünnep a hóhérok világában

Az öreg Gazsi bácsi kéménye füstöt lehelt a hideg dermedtségbe, mintha a messziről jövőnek adna harci jelet. Vagy talán a határon túlra akar integetni a testvéreknek?

A fehér hó mindent elborított. Olyan volt az Alföld, mint egy menyasszonyi fátyol és a messziről látszó mogorva város, mint koszorú rajta. Ez a fátyol eltakarta a nyomort, a szenvedést s alatta lévő boldogtalan menyasszonyként az édesanyák könnyeit. A hideg szinte megkövesedett a végtelen rónán és a kitörő vihar előtti csenddel ülte meg az erdőt, a várost és a halászkunyhót.

Mint az óceán vitorlása a végtelen tengeren, úgy tűnik fel két kis pont a hófehér horizonton. Pali és Etelka szedik lábukat a ropogó havon. Mindkettőjük fenyőgalyat szorongat.

— Mindjárt ott leszünk — szólalt meg Pali ünnepélyesen.

Pár perc múlva örömmel nyitottak be Gazsi bácsi kunyhójába. A deres-bajuszú öreg mosolygva felállt és kitárt karokkal ment a két kis jövevény elé.

—Hát eljöttetek, kicsinykék?

— Örömmel jöttünk magához, Gazsi bácsi — mondta Pali és szája mosolyra húzódott.

— No, akkor lássunk a munkához — szólt kezét dörzsölgetve a foghijas öreg. — Te Pali figyelő leszel. Tudod, hogy itt van a határ egy hajtás, nehogy erre tévedjen egy Tito-zsandár. Mi pedig itt bent Etelkával . . .

A kisfiú becsukta az ajtót. Az öreg pedig rezgő, kérges kezével Sztálin-képet vett elő az ágy alatti ládából. Kicsordult a könnye, amikor az asztalra tette. Letörölte tenyerével a könnycseppeket és a rámeredő kislánnyal együtt a fenyőgallyakból feldíszítette a kép környékét. Előkerült egy kis darab vörös drapéria is, azt a falra szegezték a kép fölé. Néhány perc múlva az öreg kiszólt Palinak:

— No, fiam, bejöhetsz.

— Gondosan bezárta az ajtót, felült a rozoga ágyra s odaintette a két gyereket. Magához ölelte őket és így szólt:

— Kezdhetjük gyermekeim a Sztálin-ünnepélyt. Mondtam nektek tegnap, hogy Sztálin elvtárs ma 71 éves. Mi pedig három éve vagyunk ismét rabok . . . Fiaim, én láttam már Sztálint. A forradalomkor beszélt nekem. Azt mondta Sztálin, hogy az ifjúság a miénk, a jövő is a miénk. Gyermekeim! — rezgő kezével megsimogatta fejüket. — Tito rabságot hozott a népre, eladta a hazát, de mi minden este látunk azért egy csillagot. A Kreml vörös csillagát nem tudja tőlünk elvenni. Ön a nyolcvanat taposom, de ti fiatalok vagytok. Harcoljatok büszkén, a nagy Sztálin segíti harcotokat.

Az öreg sírni kezdett.

— Makolnap éhenveszek, a nyomor töri össze nyolcvan éves fejemet; a jó elvtársakat megölik, a népet tönkreteszik, ha szerb, ha magyar — mindegy.

— Ő az, akinek nevét kidltotta apám, amikor vitték a Tito-rendőrök. Először mondta hangosan a nevét: Sztálin! — szólalt meg sírástól remegő hangon Etelka.

Palinak is fojtogatta valami a torkát, amikor elkezdte:

— Gazsi bácsi, én magyar vagyok, de nem tudom, milyen lehet Magyarország. A tanító bácsi pofonvert, amikor ezt kérdeztem tőle.

— A magyar haza szép haza. Ott boldogság van . . . fehér kenyeret esznek az emberek. Ott szabadságban élnek és mindenkinek egyenlő joga van — mondta lassan, tagolva az öreg.

A csend ünnepet dirasztolt a kunyhóban. Az arcokon az elkeseredés, a gyűlölet vonásai látszottak. Hárman ünnepeltek titkon, hármuk szivével vert ütemesen az egész jugoszláv nép szive.

— Gazsi bácsi, én 14 éves vagyok és megígérem Sztálinnak: addig harcolok, míg a jugoszláv népnek olyan jó nem lesz, mint odaát a szabad, boldog hazában.

Az öreg megsimogatta a két szőszke fejet és távolbanéző szemekkel csendesen mondotta:

— Bizhattok gyermekeim. Veletek van nemcsak az elnyomott munkásnép, de azok a katonabácsik is, akik onnan mosolyogtak a multkor is a másik oldalról. Onnan, abból a szabad hazából, Magyarországból.

Eke Károly,
Csongrád.

Gyomirtási kötelezettség teljesítése

A vízlevezető árkok, öntöző csatornák partjai, az utak, vasutak töltései és árkai nagyon sok helyen gyomnövények elszáradt száraival, kórójával és magtermésével vannak tele. Természetesen ez a tény azok további elszaparodását segíti elő egyrészt, másrészt pedig a jövő szénatermésünk minőségét erősen rontja.

A jelenlegi rendelkezések alapján felhívja a Városi Tanács mezőgazdasági osztálya az érdekelt dolgozó parasztságot, valamint a MÁV Igazgatóságát és az Utfenntartó NV Kirendeltségét, hogy működési területükön minden rendelkezésre álló erővel, még a havazások beállta előtt a gyomnövények száraz kóróit távolítsák el.

Azért is fontos a gyomnövények eltávolítása, különösen a mesgyékről, mert az állati és növényi kártevők ezeken a helyeken húzódnak meg és az áttelelésükhöz a gyomnövények ott maradt száraz kóróit védelmet nyujtanak.

A mezőgazdasági osztály kiszállásai alkalmával ellenőrzi, hogy a rendelkezést mennyiben hajtották végre és amennyiben a rendeletet haradéktalanul nem hajtanák végre, azok ellen az eljárást hivatalból megindítja.